తన పాతికేళ్ల నౌకరు జీవితంలో అప్పన్న ఎప్పుడూ డ్యూటీ మరిచి పోలేదు. కాని ఆ రోజు నిజంగా గుర్తు రాలేదు. బాబుగారికి భోజనం చేసిన తర్వాత చుట్ట అందివ్వటం, దానికి నిప్పు తెచ్చి ఇవ్వటం— చుట్ట ఇచ్చి నిప్పు మరిచి పోయాడు.

బాబు పిలిచి అడిగి తెప్పించుకున్నాడు. అగ్గి ముట్టిస్తూ అన్నాడు. "నీకు పెద్దతనం వచ్చింది అప్పన్నా చెప్పినా వినవు ఇహ రామాకృష్ణా అంటూ కాలం గడపమంటే !"

నిప్పు తిరిగి ఇచ్చేస్తూ మళ్ళీ అన్నాడు. "నీ జీవనానికి ఏర్పాటు చేశాగా ఇహ కాస్త హాయిగా ఉండ రాదూ !

బాబు కోపం వచ్చి కాదు అన్నది. నిజంగానే అన్నాడు. బాబుకి అప్పన్న మీద గౌరవం, జాలి, అభిమానం అన్నీ ఉన్నయ్. ఆ విషయం అప్పన్నకికూడా తెలుసు.

అప్పన్న సమాధానం చెప్పలేదు. నిజంగా అప్పన్నకి పెద్దతనం వచ్చింది. కానీ ఆరోజు నిప్పు ఇవ్వటం మరచిపోయింది అందుకుకాదు. ఆయింటికి అప్పన్నకంటే ముందే వచ్చిన ముసలి గడియారం అప్పుడే దీనంగా కొట్టింది పన్నెండు దెబ్బలు. దేనివిషాదో అప్పన్నకి స్పష్టంగా తెలుస్తున్నది. ఒక్కొక్క దెబ్బకి గుండె కుదించుకు పోతున్నది !

రోజూ ఎంతపని చేసినా తెమలని పొద్దు ఆరోజు పరుగెత్తుతున్నది. రోజూ అసలు ఆ గడియారం కొట్టే దెబ్బలు వినబడనే వినబడవు. కాని ఆరోజు అంత త్వరగానే కొడుతున్నది. అప్పుడే పదకొండు దెబ్బలు కొట్టి అప్పన్న గుండెను కుదటబడ కుండానే మళ్ళీ పన్నెండు కొట్టింది.

సగం పగలు అయిపోయింది. ఇక సగం పగలు, సగం రాత్రి ఉన్నయ్— తను ఏదో ఒకటి చెయ్యాలి త్వరగా ! ఉదయంనించి ఆలోచించినా తను ఏం చెయ్యాలి అనేది నిర్ణయించలేకపోయాడు.

బాబుకి చెబితే !!!

తను ఏమని చెప్పగలడు ? ఎల్లా చెప్పగలడు ?... ధైర్యంచేసి చెబుతాడు. చెబితే ... బాబు ఆవేశంతో ఆపేసి అబ్బిగాణ్ణి .....

అప్పన్నకి తన ఎదుట వసారాలో ఉన్న స్తంభం దానికి బాబు క్రిందటి మాటు బైరాగిని కట్టేసి కొట్టటం కనిపించాయి. బైరాగి ఒళ్ళు చిటులు వారుతున్నది. రక్తం చిమ్ముతున్నది. అప్పటికీ బాబు మానలేదు. బాబు తోలు కొరడా చివర మళ్ళీ ఛట్ అన్నది ....

బైరాగి స్థానంలో అబ్బిగాడు .... అబ్బిగాడి ఒంటినించి రక్తం కారుతున్నది. అబ్బిగాడు మెలి తిరిగి పోతున్నాడు. బాబు కొరడా మళ్ళీ ఛట్ మన్నది. అప్పన్న మనస్సు సుళ్ళు తిరిగిపోతున్నది.

తను బాబుకి చెప్పలేడు. చెప్పలేడు. అందుకే వాడికి చెప్పి చూశాడు. ఆ పిల్లకీ చెప్పాడు.

అసలు మొట్టమొదట చూసినప్పుడు నమ్మ లేకపోయాడు. తన కొడుకు మెడమీదగా తన చెయ్యి త్రిప్పి వాడిమీద ఒరగబడి ఉన్న పిల్ల బాబుగారి కూతురేనని నిజంగా గుర్తుపట్టనే లేకపోయాడు. చిన్నప్పటినించీ తనకి ఎరుకలో ఉన్న పిల్లనే గుర్తు పట్టలేక పోయాడు.

తన్ను చూసి చప్పున వెళ్ళిపోయింది.

ఎన్నాళ్లనుంచి సాగుతుందో ! కొడుకుని మందలించాడు.

తక్కువ కులంలో పుట్టినవాడు సరేసరి. పెద్ద యింట్లో పుట్టిన ఆ పిల్లకేం పెదప బుద్ధులు. కొడుకుని గట్టిగానే కోప్పడ్డాడు. అప్పుడే మొదటి సారి తెలిసింది. ఆ వెధవ ఆ పిల్లచాలు. మర్నాడు అబ్బులు కాలేజికి వెళ్ళిపోయాడు.

ఎన్నాళ్ళనించి సాగుతుందో, ఎంతమందికి తెలిసిందోనని చాలా భయమేసింది. ఇతర్ల విషయాలు ఆసక్తిగా పట్టించుకొని, విని ప్రచారంచేసే రత్తిని, సత్తిగాణ్ణి గూడా తరచి చూశాడు. వాళ్ళు యితర్లతో మాట్లాడేటప్పుడు గూడా పొంచి విన్నాడు. ఏమీ అనుమానం తగల్లేదు. అప్పన్న ప్రాణం కుదుటపడింది.

అసలు అప్పుడే బాబుని హెచ్చరిద్దా మను కున్నాడు. కాని, బాబుకి సలహాలు వినే అలవాటు, ఎగతావాళ్ళకి చెప్పే అలవాటు లేదు.

అయినా తను బాబు పరిస్థితి చూస్తూనే ఉన్నాడు. బాబు ఆ పిల్లకి పెళ్ళి చెయ్యలేక కుమిలి పోతున్నాడు. మొఖాసా సర్కారు ఎప్పుడో లాగేసు కుంది. అప్పటికే మొయ్యలేని అప్పులు. ఉన్న ఆస్తి హారతి కర్పూరంలా హరించిపోతున్నది. అయినా ఆట్టహాసానికి తక్కువలేదు. ఎవ్వరికీ ఏ లోపమూ రాకూడదు. ఆదాయానికే లోపం వచ్చింది.

తక్కువ అంతస్థుల్లో వాళ్ళకి పిల్ల నివ్వలేడు. పెద్ద అంతస్థులవాళ్లతో తూగలేడు. అందుకే ఆపిల్ల ఇంకా అల్లాగే ఉంది.

చదువుకున్నవాళ్ళు సరిదిద్దుకుంటారనుకున్నాడు గాని మళ్ళీ సెలవులకి వాడు వచ్చినప్పుడు మళ్ళీ మొదలైంది. తను మెలకువగానే ఉన్నాడు. అందుకే సెలవులకి వచ్చిన అబ్బుల్ని సెలవులు కాకుండానే పంపించేశాడు. డబ్బిచ్చేటప్పుడు బాబు అడిగాడు. తను ఏదో చెప్పాడు. ఎల్లా చెబుతాడు ! ఏమని చెబుతాడు... ఇక పరీక్ష లయ్యేదాకా రావద్దని

[illegible] విలువలేదని గట్టిగానే చెప్పి పంపాడు.

కాని శలవులు పూర్తి అవకుండానే – వెళ్ళిన అబ్బులు పరీక్షలుపూర్తికాకుండానే తిరిగి వచ్చేశాడు

తన అనుమానం బుజవైంది. మళ్ళీ మొదలు ఈసారి దెయ్యి చేసుకున్నాడు మొదటిసారిగా ! వాడేమీ మాట్లాడలేదు

ఆ చాలు ఎక్కడికి పోతుంది. తను వింత చేస్తేనేం !

క్రితం రోజంతా అప్పన్నకి భయంగానే ఉంది. [illegible] విషూవేసి ఉండాడు

తను [illegible] అల్లా చేతికందని పిల్లలు ఏ అఘా యిత్యమో చేసుకుంటారట. అప్పుడూ ఎవ్వరూ ఏమీ చెయ్యలేరట.

తను విషూవేసిన సంగతి వాళ్ళకి తెలిసుదో లేక తెలిసే కూడబలుక్కుంటున్నారో, ఆ తెల్లవారు ఝామున స్పష్టంగా విన్నాడు

అనుకున్నంతపనీ చేస్తున్నారు. ఆ రాత్రికే ప్రయాణం. అప్పటికే సగం పగలు గడిచి

మనస్వి

పోయింది. అంబువా అప్పన్న ఏమీ నిర్ణయం చెయ్యలేదు.

బాబుగారికి చెప్పలేదు బాబు తెలంగాణా దొర. ఆ దొరల పద్ధతి తనకు పాతికేళ్ళుగా తెలుసు

మళ్ళీ ఒక్కసారి మెదిలింది అబ్బులు స్థంభానికి కట్టేసి ఉన్నాడు వాని ఒళ్ళంతా కందిపోయింది. చర్మం పగిలి నెత్తురు చారికలు అయింది వాడి కళ్ళు దీనంగా ఉన్నాయ్ బాబుగారి హంటరు ఛట్ మంటున్నది అబ్బులు మెలితిరిగిపోతున్నాడు

అప్పన్న ఇక ఆలోచించలేక పోతున్నాడు

తను ఏం చెయ్యాలి ? వూరుకుంటాడా ? తనవే అంటారు. అంతా అంటారు చివరికి బాబు గూడా అంటాడు. కాలుచేడ్డాడని తెలిసే వూరుకున్నాడని—కావాలనే చేయిస్తున్నాడని — ఆస్తి అంతా కాజెయ్యటానికి పూనుకున్నాడని

ఆ మాటలే మళ్ళీ చెవుల్లోకి వచ్చినయ్ పాతి కేళ్ళ గతంలోనించి వస్తున్నయ్ చెవులు బ్రద్దల్ని

పోతున్నయి—కాలుచెడ్డాడని తెలిసే వూరు కున్నాడు. కావాలనే చేయిస్తున్నాడు నాగులు పెళ్ళాం చేతులు తిప్పుతూ అంటున్నది

* * *

ఆరోజు ఇంకా తనకు గుర్తు ఉంది. మరచి పోయా ననుకున్నది పచ్చిగా, అప్పుడే జరిగినట్లు గుర్తు వస్తున్నది అసలు మరిచిపోనేలేదని పిస్తున్నది

తను క్రిందటిరోజు వూరు వెళ్ళి ఆ ఉదయం చాలా పొద్దున్నే తిరిగి వస్తున్నాడు దూరాన్నించే తన యింటిముందు జనం గుమికూడటం చూసి త్వరత్వరగా వచ్చాడు ఒబ్బిగాడి కేమన్నా అయిం దేమోనని మళ్ళీ వాడికి అప్పటికే రెండుసార్లు చిన్న బిడ్డ నొప్పి వచ్చింది

త్వరలోనే అంతా అర్థమైంది పదిమందీ చుట్టూ ఉన్నారు మధ్యగా తన పెళ్ళామూ, ఆ నాగులుగాడూ తల వంచుకొని నించుని ఉన్నారు. నాగులు పెళ్ళాం పెద్ద పెద్ద కేకలు వేస్తున్నది. తన మొగుణ్ణీ, వాడు తీసుకొచ్చే డబ్బుని కావా లనే గుంటుకుంటున్నదట

దగ్గరగా వచ్చిన తన ముఖంచూసి మరీ అన్నది తన ముఖంమీద చేతులు త్రిప్పుతూ అంతా తెలిసే వూరుకుంటున్నాడటతను కావాలనే చేయిస్తున్నా డట సిగ్గులేకపోతే సరి

మళ్ళీ రెట్టిస్తూ అదే మాటలు అంటున్నది అంతా తెలిసే వూరుకుంటున్నాడు కావాలనే చేయిస్తున్నాడు నా మొగుడు తెచ్చే డబ్బు గుంజుకో టానికి సిగ్గులేకపోతేసరి

అప్పన్నకి ప్రపంచం కనబడటంలేదు చుట్టూ ఉన్న మనుషులు తన తల ఎత్తుకోవటానికి వీలు లేకుండా కోట కట్టారు తను భూమిలోకి క్రుంగిపోతున్నాడు నాగులు పెళ్ళాం గొంతు రెచ్చిపో[illegible]ది

ఎం[illegible] పెద్ద, దాన్ని గదమాయిస్తున్నాడు తన దగ్గరగా వచ్చి చెప్తోంది ఏ ధ్యాహ్నాం దాన్ని గూడా తీసుకొని [illegible] మిగతావాళ్ళందర్నీ [illegible] గదమాయిస్తున్నాడు

[illegible] ఇంకా క్రుంగిపోతున్నాడు కాని భూమి పగిలి [illegible] యివ్వటంలేదు ఒక్క సీతాదేవికే యిచ్చింది [illegible] కాదంది

[illegible] దాన్ని తీసు [illegible] అంటారు [illegible] చేస్తారు తను [illegible] అంతా తెలిసే ఊరు కుంటున్నాడు [illegible] !!!

[illegible] క్రింది భూమి పగిలి లోపలికి పోవటానికి [illegible], ఎదుటగా దోవ యిచ్చింది [illegible] ఆ దోవ [illegible]

ఎండ ఎర్రగా కాలుతున్న [illegible] తను ఎక్క డున్నాడో తెలియదు ఎంతదూరం నడిచాడో తెలియదు అక్కడినించి, ఆ జనంలోనించి, నిందల [illegible] బైటికి అడుగులు వేస్తుంటే కాళ్ళకు చుట్టుకున్న అబ్బుల్ని తీసి చంకనేసుకున్నాడన్న సంగతి అప్పుడు [illegible] తెలియదు ఏదిక్కుగా నడిచాడో బాగా తెలియదు

[illegible] లాగే పరువంతా ఎండిపోయి, ఎక్కడికి పోవాలో తెలియకుండా, ఆ ఎర్రని ఎండలో, కాలే యిసుక మధ్యగా పారుతున్న ఆ ఎండిపోయిన వాగు

"మీకు విశ్రాంతి అవసరం. ఆఫీసుకి పోగూడదూ?..."

గట్టిన కాలేబట్టాడు

అప్పుడే బాబుగారితో పరిగయం బాబు మోటారుసైకిలు కొన్ని రోజులు మోటారు సైకిలు మోజులో ఎంతదూరమైనా మోటారు సైకిలుమీదనే ప్రయాణంచేసే రోజులు పల్లె టూళ్ళవైపు మోటారుసైకిలు వింతగా చూసే రోజులు

దోవతప్పిన బాబు, గాడి తప్పిన తను కనిపించే టప్పటికి దూరాన కనిపించే వూరుని గురించి తను వెళ్ళవలసిన వూరును గురించి అడిగాడు ఆ ఎండాకాలంలో చుట్టుప్రక్కల ఎక్కడా మనిషి వుండగు లేదు

నమాధానంగా తను ఏడ్చాడు ఎందుకు ఏడ్చాడో తనకు ఇప్పటికీ తెలియదు మనిషి కనబడేటప్పటికి ఏడుపొచ్చింది

కొబ్బరిపుల్లలా ఎండుకుపోయిన అబ్బిగాడు చచ్చిన బల్లిపిల్లలా తన చంకన అంటుకొని ఉండి పోయాడు అన్ని గంటలూ కుయ్యిమనలేదు గొంతెండుకుపోయింది

బాబు తన పీళ్ళడబ్బాలోనించి పీళ్ళు పోశాడు

తను ఏదో పరిగ్గా తెలియకుండానే అర్థం కాకుండానే అడిగాడు

"మీరు చెప్పండి బాబూ ఎవరన్నా తెలిసి వుంటారా? కాపాంచే చేయిస్తారా? ఎంత అప్పు న్నదైనా చేయిస్తాడా బాబూ మీరు చెప్పండి" తను పసిపిల్లాడిలా ఏడ్చాడు

అప్పుడు బాబు ఎల్లా ఓదార్చాడో తనకి ఇప్పటికీ పూర్తిగా గుర్తులేదు కాని బాబు అంటారు అప్పుడప్పుడు "ఆ ఏ ముఖం ఎప్పుడూ మరిచిపోలేనురా అప్పన్నా" అది పాతికేళ్ళ క్రితం సంగతి

బాబు తనకు జీవితం ఇచ్చాడు తను బీ హాదైనా అలగా జాతికాదు ఆ బింకముండ తన వరువు తీసిందిగాని బాబుకి తన గౌరవం తెలుసు

పొలం ఇస్తాను వ్యవసాయం చేసుకోమన్నాడు కాని, తనే వద్దన్నాడు పెళ్ళాం వచ్చిపోయిందని చెప్పుకున్నాడు తనని మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోమన్నాడు కాని తనే వద్దనుకొని మానేశాడు తనకి ఆడ వాళ్ళమీద నమ్మకం పోయింది

తను అబ్బిగాడికోసం బ్రతుకుతున్నాడు బాబు కోసం బ్రతుకుతున్నాడు బాబు తనకి ధైర్యం ఇచ్చాడు తనకి జీవితం ఇచ్చాడు తను అబ్బి గాణ్ణి చూసుకొని ఉత్సాహం తెచ్చుకున్నాడు బాబు తనకి ఒక పాక వేయించి పెట్టాడు బాబు అబ్బి గాణ్ణి చదివించాడు తను ఎందుకులే బాబూ అన్నాడు కాని బాబుకి అబ్బిగాడిమీద గూడా దయ వాని తెలివితేటలు చూసి ఉత్సాహం

తనకు చాలా సంతోషం అయింది బాబు తనకి కొంత పొలం గూడా ఇచ్చాడు ఒక్కొక్కరు మొ ఖాసా లాక్కున్నప్పుడు బాబుగారి మేలు మరిచి పోలే నమకున్నాడు బాబుకి తను గొప్పంగా బ్రతకాలని ఉద్దేశ్యం బాబుకి తన గౌరవం సంగతి తెలుసు

బాబు తన కోసం, అబ్బిగాడి కోసం చాల చేశాడు కాని, చివరికి వాడేం చేశాడు ఏం చెయ్య టానికి పూనుకున్నాడు!

బాబు వాణ్ణి పీళ్ళు ఇచ్చి ప్రతిరోజు ప్రతిదీ చదివించినప్పుడూ తనకి బాగానే అనిపించింది కాని, ఇప్పుడు, వాడు అప్పుడే పీళ్ళు, ఉన్నం లేక మాడి చచ్చినా బాగుండేది అనిపించింది

అంటు చదువుకోకపోయినా ఇంత పిచ్చు పుట్టకపోవు చదువు వనిషిని ఇంత నీచుని చేస్తుందా అనుకున్నాడు ఎంత చదువుకున్నా ఆ గుడిసేటిదని కొడుకు ఆ బుద్ధులు ఎక్కడికి పోతాయి తను ఎంత చేస్తేనేం!

ఎగలంతా ఆలోచించినా ఇప్పటికి ఏమీ పాలు పోలేదు మధ్యాహ్నం దాటిపోతున్నది ఇది అంతా ముగించుకొన్న అప్పన్న, తను చెయ్యవలసి దాన్ని నిర్ణయం తీసుకున్నట్లు చివరికి పాకవైపు వెళ్ళాడు

తలుపు దగ్గరగా వేసి ఉంది అబ్బులు నిద్ర పోతున్నాడు ప్రక్కనే ఫ్లాస్కు పెట్టి ఉంది అంతా బస్తీ అలవాట్లు నిద్రలేచి కాఫీ త్రాగు తాడు తనే వాణ్ణి అల్లా తయారుచేశాడు! తనే కాఫీ కాచి ఫ్లాస్కులో పోసి ఉంచుతాడు బాబు వాణ్ణి అల్లా బ్రతకమని అవకాశం కల్పించాడు చివరకి వాడేం చేస్తున్నాడు?

తిన్నింటి వాసాలు లెక్కపెడుతున్నాడు!

ఫ్లాస్కు అక్కడినుంచి తీసి, కిటికీ దగ్గరగా ఉంచుకుని అప్పన్న, తను పొడిచేసి తెచ్చిన గన్నేరు పప్పు పొడి ధైర్యంగా అందులో కలిపాడు వెధవ—అల్లాంటి వాడు అసలు లేకపోతే అసలు పుట్టకపోతేం! పుట్టినా చచ్చిపోతేం!

ఫ్లాస్కు యథాస్థానంలో పెట్టేసి అప్పన్న తిరిగి గుమ్మం దగ్గరికి వచ్చాడు

తనకు ఎవ్వరూ లేరు! తను ఏకాకి! తన కెవ్వరూ అక్కరలేదు గౌరవం, మంచితనం

ఇంటింటి పద్యాలు

ఆరుద్ర

నేరము-శిక్ష

చిన్నపిల్లలు వచ్చేలా కొట్టుకొంటే నేరస్థుడి కోసం దర్యాప్తులు
చెయ్యకూడదు నాన్నగారిలాంటి శుద్ధాప్తులు
తీసుకోకూడదు రైటు చేసిన వాళ్ళ వాంగ్మూలం
తీరా రెండో సైడు వింటే అది అంగ్మూలం
కుటుంబ కోర్టులో బోనెక్కిన ముద్దాయి
కొద్దిగా అవుతాడు గడుగ్గాయి లేదా బడుద్దాయి
చిన్నవాడే నన్ను కొట్టాడన్నా ఫిర్యాదీ
నాన్నగారి దృష్టిలో కోలెడంత మర్యాదీ
ఇద్దరికీ వడ్డించాలి చెరో రెండు లెంపకాయలు
అర్ధానివల్ల మీ న్యాయం మూడు పువ్వులూ ఆరుకాయలు
అప్పును మీకు నిజానికి లేదు ఏ ఒక్కరిపై కక్ష
ఆలిండియా లా రిపోర్టుల్లో ప్రకటించతగ్గది శిక్ష
పతియొక్క సహధర్మచారిణి భారతనారి
భర్త జడ్జీ అయితే భార్యేవాదీ జ్యూరీ
మొగుడు అమలు జరపగానే తీర్పు
మొదలు పెడుతుంది ఆమె తనయొక్క తీర్పు
ఆవిడ గారవుతుంది అమాంతంగా హైకోర్టు
ఆయనగారి కుండదు ఏ పెక్కడిగి సపోర్టు
ఆవిడగారు తినదు ఆ పూట భోజనం
అన్నినుసరిస్తుంది పిల్లాది పరిజనం
ఆయనగారు ఇంటికి కొస్తాడు మర్నాటి రాత్రి
అప్యాయంగా నవ్వుతుంది అన్నీ మరిచినట్టు అభినేత్రి
పిల్లల్ని కొట్టినందు కాయన తెస్తాడు బొమ్మలు
మళ్లీ మొదలవుతాయి వాటికోసం దొమ్ములు. ★

గౌరవం నాశనం చేసేవాళ్ళు ఎవ్వరూ అక్కర్లేదు. తన వరకు అంటే లేవలేవేం, ఆ కళంకంతో ఉండే కంటే తాగా, తనవాళ్ళా, కాటి... ఏదైనా మలాగితే ఏమౌను కాదు.

అప్పన్న చాలా ప్రయాసపడి మనస్సును గట్టి చేసుకుంటున్నాడు. కుర్రాడి ముఖం అలాగా చూడలేదు. వాడు అటు తిరిగి పడుకున్నాడు. అప్పన్న తిరిగి రాబోయి ఒయ్యారంగా దిరేటప్పటికే వాడు మెల్లగా వెలికింపులా ఉన్నాడు.

అటువంటి బుడ్డోడి కుర్ర అప్పన్న అడిగితే "నా అని చూడండా" అనే పోయాడు. వాడి ముంగిట ఇంకా ఆ పెద్ద గోళ్ళ ప్రేగులు ఉన్నాయి. చారులతో ఉన్నాయి. అంటే వాడి ముఖం మీద చాలా వికృతంగా ఉన్నాయి.

అప్పన్న చూస్తూనే ఉన్నాడు. చూస్తూ ఉండగానే ఆ వికృతంగా ఉన్న నవ్వులు పెద్దవైనాయి. ముఖమంతా ఆవరించాయి. ముఖమంతా ఒళ్ళంతా పోయింది. ఒళ్ళంతా ఎర్రబడిపోతున్నది. వికృతంగా తయారవుతున్నది. వాడి ముఖంలో కళ పోతున్నది. తన పెద్ద ఏడుపుతో వాడి ప్రాణం పోతూ, పోతూ కొట్టుకుంటున్నది. వాడు బాధగా చేతులు కొట్టుకుంటున్నాడు. కళ్ళు తేలబడి పోతున్నాయి. అప్ప...

అప్పన్న ఇక ఆ భారం భరించలేక ఒక్కసారిగా ఉలిక్కిపడి చేతులో ఉన్న కాగితంతో బయటికి వచ్చేశాడు.

పిల్లల్ని పోగొట్టుకున్నాడు, ఉద్యోగం ఉంది. ఎండలో తిరిగి, తిరిగి అప్పన్న ఏ ఉద్యోగాలు చేస్తూనే ఉన్నాడు.

అప్పన్న ఆలస్యం చేస్తే ఎవ్వరూ అడగరు. అయినా అప్పన్న ఎప్పుడూ ఆలస్యం చెయ్యడు.

ఆ మిగిలిన పనులు కాస్త కూడా అప్పన్నకి తెలియకుండానే అయిపోయింది. దీపాలు పెట్టారు. అప్పన్న యాంత్రికంగా పనిచేసుకు పోతున్నాడు.

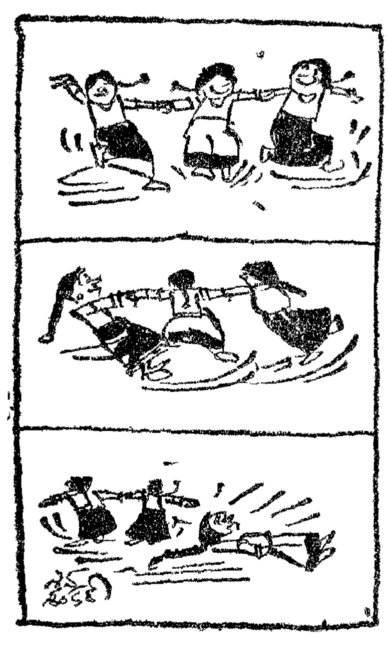

మనస్వి

బాబుకి ఆశ్చర్యం వేసింది. ఆరోజు బాబు అప్పన్న సంధ్యావందనం మళ్ళీ గుర్తు చేశాడు. బాబు గారి రేడియో స్విచ్చు పండిట్లో పెట్టి, అప్పన్న రేడియో స్విచ్చి వేస్తాడు. బ్యాటరీతో పనిచేసే ఆ పల్లెటూళ్ళో, ప్రజలు మైకు దగ్గరికి వచ్చి రేడియో వింటూ ఉంటారు.

బాబుగారు, ఎత్తు అరుగుమీద పడక కుర్చీలో పడుకుని వాళ్ళతో రేడియో సంగతులు చర్చిస్తూ ఉంటారు. అక్కడికి కుర్రకారు ఎవరూ రారు. బాబుగారి వయస్సుతోపాటు వయస్సు వచ్చిన ముసలివాళ్ళే వస్తారు.

మైకు బైటపెట్టిన అప్పన్న రేడియో స్విచ్చి వెయ్యటం మరచిపోయాడు. ఈ సమయంలో సాయంత్రం పడుకున్న పడకకుర్చీలో నించి లేవటం బద్ధకంవేస్తే, బాబుగారు సత్యాగ్రహమే చేసి వాడ మీటరు సరిచేసి ఉంచుతారు ప్రాంతీయ వార్తల కోసం.

ప్రొద్దుగూకింది. తను త్వరగా ఏదో చేసెయ్యాలి. అయినా అప్పన్నకి ఏం చెయ్యాలో తెలియటంలేదు. తన మనస్సులో విషయం ఎవ్వరితోటి చెప్పేదికాదు. గుట్టుగా ఉండవలసిన ఆ విషయం రచ్చకెక్కేదీ కాదు.

అప్పన్నకి ఆరోజు మతిమరపు రావటం రెండోసారి. ఇన్ని సంవత్సరాల్లో ఎప్పుడూ ఒకసారి కాలేదు. అదే బాబుకి ఆశ్చర్యంగా ఉంది.

రేడియో దగ్గర జనం ఎక్కువవుతుంది. పొగు కాలేదు. ఇంకా రేడియోలోనించి ప్రాంతీయ వార్తలు వినవస్తున్నాయి. అప్పన్నకి మాత్రం రాగాలు పెళ్ళాం కేకలే వినిపిస్తున్నాయి.

తెలిసే వూరుకున్నాడు. కావాలనే చేస్తున్నాడు. అప్పన్న చెవులు రింగుమంటున్నాయి. మధ్య మధ్య బాబుగారి గొంతు వినిపిస్తున్నది.

అయినా అప్పన్న యాంత్రికంగా పనిచేసుకుపోతున్నాడు. అప్పన్న బాబు లవామ్మ రిగిరి పని పెరిగిన శేఖరం బాబు బుట్టకాళ్ళు పిలిచేసి సమయానికి మంచినీళ్ళు తెస్తాడు. అప్పన్న ఎన్నడో సారి ఒక్కటీ మరిచిపోలేదు. బుట్ట పెరేసే సమయానికి మంచినీళ్ళు తెచ్చాడు.

అప్పన్నలో కొంత మార్పు గమనించి ఏమిటో కారణం అని అడుగుదామనుకున్న బాబుకి, అప్పన్నలో మార్పుకంటె, ఇంకా ఆశ్చర్యకరమైన విషయంలో అప్పన్నని అడగటం మరచిపోయాడు.

విశేషాలు, ఆశ్చర్యంగా వింటున్న బాబు, అప్పన్న తీసుకొచ్చిన మంచినీళ్ళ చెంబు పుచ్చుకుంటూ అన్నాడు.

"ఎప్పుడైనా విన్నావుట్రా ఏమిట్రా ఈ సమ్మె లేని విషయాలు. తమ ఇంటికి రావేమిన్నా పెట్టుకుంటున్నారట కొందరు బెజవాడలో."

బాబు మంచినీళ్ళు త్రాగుతున్నాడు. అప్పన్న ఈసారి ధ్యానంతోటే విన్నాడు. అప్పన్న సమాధానం చెప్పడు. బాబు సమాధానం ఆశించేడు. ఇంకా ఎవరూ రాకపోవడంతో, తనకు ఆశ్చర్యంవేసే విషయాలు, ఉండబట్టలేక ఎదటివాళ్ళతో అన్నట్టుగానే అన్నాడు బాబు. అప్పన్న ఖాళీచెంబు తీసుకొని వెళ్ళిపోయాడు.

కాలం జరిగిపోతున్నది. రేడియో మోగుతూనే ఉన్నది. అప్పన్నకి నాగులు పెళ్ళాం మాటలు రేడియోలో స్పష్టంగా వినిపిస్తున్నాయి. ఏమి చెయ్యాలనే విషయం ఇంకా నిర్ణయించుకోలేదు. కాలం జరిగిపోతున్నది. అప్పన్న యాంత్రికంగా పనిచేసుకు పోతూనే ఉన్నాడు.

* * *

రాత్రి ఎంతో పొద్దుపోయి ఉండదు. త్వరగా పడుకునే అలవాటు ఉన్న పల్లెటూళ్ళో ఎక్కువ పొద్దుపోయినట్లే ఉంది.

గుప్పుమని లేచిన మంటలు కంటబడటంతోటే, హడావుడిగా వేసే కేకలు వినబడటంతోటే అప్పుడే పట్టిన నిద్రలోనించి బద్ధకంగా లేచి వాళ్ళుమంది పరుగెత్తారు. మంటలు కనపడ్డ వేపుకి.

దేవిడి అని అనిపించగానే కొందరు, అలాగే కావలి లేవన్ని ఎందుకు రానంటు తింగాణా దొంగంటూ ఉదుష్టం ఉన్నవాళ్ళు వాళ్ళు వాళ్ళ అపకారాల కృత్యాలకీ, అత్యాచారాలకీ గురి అయినవాళ్ళు, అవి గిట్టనివాళ్ళు.

మనుషులు త్వరగానే పరుగెత్తినా మంటలు ఆర్పటానికి పూనుకునేటప్పటికి ఆలస్యమే అయింది. దొరగారి దేవిడీలో అప్పన్నకోసం వేసిన పాకలాంటి ఇల్లు, బూడిదకి దూరంగానే ఉంది.

మంటలు రెచ్చిపోతున్నాయి. దొరగారి దేవిడి అంటే కదిలిరానివాళ్ళంతా అప్పన్న పాకంటే పరుగెత్తుకొచ్చారు. తలుపులు తన్ని లోపలికి ప్రవేశిద్దామని ప్రయత్నంచేసిన సాహసికులకు వెంటనే తలుపు పూడిరాలేదు. గడియ పెట్టుకొని వేసి ఉందో నిప్పంటుకుంది గమనించలేదు కూడా. గమనించినా ఒకరిద్దరికి ఆలోచించే వ్యవధానం లేదు.

అప్పటికే మంటలు ఒక్కసారి దగ్ధం చేశాయి. లోపల ప్రవేశించిన వాళ్ళకి అప్పన్న లేకుండా, కొడుకు బాలక్రిష్ణుడు ఒక్కడే ఉండటం ఆశ్చర్యం కలిగించింది. బైట అంత మంటలు మండుతున్నా లతను ఎందుకు లేచి కేకలు పెట్టలేదో కూడా అప్పటికి ఎవ్వరికీ తట్టలేదు. వాళ్ళు అప్పన్న కోసం చూస్తున్నారు. లోపల ఇంకా దేనికోసం ఏమైనా ఉన్నాడేమోనని.

కాని నిజంగా, రేడియో గదిముందు పడి ఉన్న అప్పన్న పిచ్చిగా గుండెబాదుకోటం చూసినవాళ్ళుగానీ, ఆవేశంగా అతని నోట్లోనించి వస్తున్న "నేను లాంచీ ఎడతావా బాబూ, నాకై వూరుకుంటావా బాబూ, కావాలని చేస్తున్నా బాబూ" అనే మాటలు విన్నవాళ్ళుగానీ, విన్నా ఆ మాటల అర్థం తెలిసినవాళ్ళుగానీ ఎవ్వరూ లేరు. ★